

Målnummer 1540-23

Nämnden för prövning av oredlighet i forskning (NPOF)/Förvaltningsrätten.

Kopia: Utbildningsminister Mats Persson

Före detta forskningsminister Anna Ekström

Före detta forskningsminister Matilda Ernkran

Grunderna för överklagande

Nämnden avisar anmälan med motivering att de ”påståenden som anmäls har lämnats i sådana sammanhang som nämnden inte bedömer utgör rapportering av forskning”. Förvaltningsrätten avisar överklagandet med hänvisning till ”ej överklagningsbart”.

Begäran om prövning angående rättssäkerhet: NPOF/förvaltningsrätten bör respektera principen om rättssäkerhet, vilket innebär att deras beslut och processer bör vara klara, transparenta, förutsägbara och följa grundläggande rättsliga principer. Nämndens avvisningsbeslut uppfyller inte dessa kriterier. Och det finns viss oklarhet kring förvaltningsrättens avvisning – se längre ner.

Oklarhet i nämndens motivering: Nämndens avvisning är extremt otydlig. Det är svårt att förstå vad nämnden menar med motiveringen. Är det att rapportering inte har skett, eller har det skett i fel sammanhang/situation/omgivning? Anser nämnden att forskning inte har bedrivits, eller att rapporteringen handlar om något annat än forskning? Därför är nämndens motivering oklar och duger inte som skäl för att avvisa anmälan som uppenbart obefogad. Anmälaren yrkar på att kammarrätten bedömer om anmälan är uppenbart obefogad.

Om nämnden anser att forskning inte har bedrivits eller att rapportering handlar om något annat än forskning, vill anmälaren argumentera för definitionen av 'forskning', 'forskare' och 'rapportering'.

- Forskning betyder i sin renaste form – sökande efter ny kunskap.
- Forskare är sådan som – söker efter ny kunskap.
- Med rapportering av vetenskap så avses med rapportering både publicering och andra typer av offentliggöranden.

Begränsningar och restriktioner: NPOF har infört mycket betydande och kraftfulla restriktioner samt mycket strikta krav för att begränsa tillämpningsområdet för lagen om 'oredlighet i forskning', särskilt när det gäller definitionerna av 'forskning', 'forskare' och 'rapportering'. Anmälaren hävdar att dessa restriktioner, strider mot lagens övergripande intention och syfte som är att bekämpa forskningsfusk på alla nivåer och öka förtroendet för svensk forskning genom att främja öppenhet och förtroende. Intentionen är att inte låta denna typ av forskningsfusk fortgå. NPOF har också i uppgift att bedöma allvarliga avvikelser från god forskningssed. Frågan är då i vilken omfattning NPOF skall tolerera och acceptera att forskningsfusk är OK. I det aktuella fallet har deras ställningstagande varit att det är Ok. Yrkar på att kammarrätten också tydligt tar ställning i frågan om NPOF:s agerande är i överensstämmelse med lagens intention och syfte i detta ärende.

Inom ramen för den befintliga lagstiftningen har NPOF en viss tolkningsfrihet när det gäller att fastställa/definiera "vad är forskning" och "vem räknas som forskar" samt "vad räknas som rapportering". Deras beslut kan betraktas som rättsligt bindande inom ramen för deras ansvar och befogenheter.

Samtidigt är det viktigt att notera att även om NPOF har en viss tolkningsfrihet, måste deras beslut fortfarande vara i linje med övergripande principer av rättvisa, proportionalitet och lagstiftningens intentioner och syfte.

Anmälaren hävdar att denna tolkningsfrihet har överskridits/missbrukats och yrkar på att kammarrätten utreder om NPOF har överskridit sina befogenheter.

Otydlig kravställning på rapportering: Nämnden tycks anse att rapportering måste ske på ett specifikt sätt och i rätt sammanhang/situation/omgivning. Dock är inget sådant korrekt sätt definierat i lagen, som tillåter rapportering på många olika sätt enligt definitionen i 2 §. Anmälaren yrkar på att kammarrätten bedömer vad som avses med rapportering enligt lagens definition i 2 §. Alternativt ålägger nämnden att tydligt och specifikt definiera vilka olika sätt som anses uppfylla kraven för rapportering enligt lagens intentioner. En definition kunde vara - Allt som i olika sammanhang presenteras av en professor/forskare bör betraktas som rapportering av forskningsresultat om det inte klart uttrycks vara en personlig åsikt.

NPOF har inte en tydlig definition som de utgår ifrån utan den byggs på vid varje fall för att – om så önskas - undanta den anmälde från att omfattas av lagen. Frågan är om så har gjorts i detta fall? Att inte ha klara definitioner gör lagen väldigt rättsosäker. Det är nämnden som i mycket stor utsträckning styr förtroendet för vetenskapen.

Om inte nämnden åläggs, betänk då vad det får för konsekvenser. Professorn, som i detta fall – eller någon annan - kan då i oförminskad omfattning även fortsättningsvis fabricera/sprida/rapportera vilka oredliga fake-nyheter/information som helst inom media, TV, myndigheter, riksdag, hälsovården eller andra offentliga forum. Kanske är det etablissemangets mening att detta är helt OK men frågan är om det är i överensstämmelse med lagens intention? Anmälaren yrkar på att kammarrätten utreder detta.

NPOF har, för att minimera tillämpningsområdet för lagen om "oredlighet i forskning", infört många mycket snäva begränsningar och mycket omfattande krav på vad som avses med 'rapportering' av vetenskap. Alla dessa begränsningar skapas av nämnden från fall till fall. Se de sex olika rapporteringarna som gjorts i överklagandet till förvaltningsrätten. Dessa rapporteringar utgör oredlig rapportering av vetenskap. Yrkar på att kammarrätten prövar vad som är lagens intention gällande rapportering när de skriver att rapportering kan ske genom "andra typer av offentliggöranden" – alternativt ålägger nämnden att tydligt och specifikt definiera vilka olika sätt som anses uppfylla kraven för rapportering enligt lagens intentioner. Se förslag ovan på definition.

Användning av termen "lämnats": I motiveringen använder nämnden ordet "lämnats" i stället för rapportering. Det verkar som om nämnden undviker att ta ställning till om Glantz har gjort sig skyldig till oredlig rapportering av vetenskap eller inte. Kammarrätten bör därför granska om nämndens formulering "De påståenden som anmäls har lämnats" uppfyller kraven enligt definitionen i 2 § avseende vad som avses med rapportering.

Oklarhet kring förvaltningsrättens avvisning: Det är oklart vad förvaltningsrätten menar i sitt avvisningsbeslut. Anmälaren tolkar det som att förvaltningsrätten anser att de måste pröva om rapporteringen har skett enligt den lagstadgade definitionen av "rapportering av forskning" innan de kan överväga oredlighetsanklagelserna. Varför prövade då inte förvaltningsrätten detta utan avvisade

anmälan? Jag yrkar på att kammarrätten utreder om förvaltningsrättens beslut att avvisa anmälan utan att pröva rapporteringens lagstadgade definition är förenligt med rättssäkerhetsprinciperna.

Begäran om Prövning av Lagens Intention och Syfte: Yrkar på att kammarrätten ingående granskar förvaltningsrättens beslut att avvisa överklagan och bedömer dess överklagningsbarhet, särskilt med fokus på lagens intention och syfte avseende definitionen av "rapportering av forskning" enligt ovan. En grundlig prövning av detta beslut är av yttersta vikt för att säkerställa rättssäkerhet och rättvisa i hanteringen av detta ärende. Det kan hävdas att lagens intention är att möjliggöra överklagande för att garantera en rimlig nivå av rättssäkerhet och rättvisa i beslutsprocessen. Yrkar på att frågan om nämndens befogenhet att så ogrundat avvisa anmälan bör också prövas mot lagens intention och syfte.

NPOF har infört mycket betydande och kraftfulla restriktioner samt mycket strikta krav för att begränsa tillämpningsområdet för lagen om 'oredlighet i forskning', särskilt när det gäller definitionerna av 'forskning', 'forskare' och 'rapportering'. Se de sex olika rapporteringarna som gjorts i överklagandet till förvaltningsrätten. Anmälaren hävdar att dessa restriktioner, strider mot lagens övergripande intention och syfte som är att bekämpa forskningsfusk på alla nivåer och öka förtroendet för svensk forskning genom att främja öppenhet och förtroende. Intentionen är att Inte låta denna typ av forskningsfusk fortgå.

Förvaltningsrätten skriver: För att avgöra om beslutet är överklagbart enligt förvaltningslagen (2017:900), hänvisar rätten till 41 § i samma lag. Ett beslut får överklagas om det påverkar någon på ett inte obetydligt sätt. Rätten bedömer att nämndens avvisningsbeslut inte har sådana faktiska verkningar att det kan anses vara överklagbart enligt förvaltningslagen.

Mot detta beslut vill anmälaren argumentera att den oredliga rapporteringen har haft mycket, mycket stora och allvarliga negativa följd effekter för historieskrivningen, forskningen, samhället i övrigt och människors hälsa? [Riksdagen](#) har försökt förbjuda amalgam många gånger men blivit nedröstade med hänvisning till Glantz oredliga vetenskapliga fakta. Miljömedicinaren professor [Maths Berlin](#), tillika Sveriges främsta expert på kvicksilvers skadeverkningar och Forskningsrådsnämndens (FRN) expert säger "Osäkerheten om kvicksilvrets hälsorisker är oacceptabel" Han bedömer att upp till 500 000 svenskar kan ha biverkningar av amalgam och tiotusentals amalgambärare kan vara arbetsförmögna på grund av biverkningar från frigjort kvicksilver. De allra flesta av dessa är sannolikt inte medvetna om att det frigjorda kvicksilvret är orsaken.

Amalgambudet i Sverige trädde i kraft den 1 juli 2009 och 2017. Inte för att kvicksilver/amalgam i munnen kunde skada hälsan, utan för undvikande av skador på miljön i samband med t.ex. kremering, skadliga utsläpp och därmed en potentiell hälsorisk.

Ytterligare en grund för överklagan är att försöka bidra till att återupprätta och värna den vetenskapliga trovärdigheten.